

Irydion, Pie

Nigdy z krälamy nie bådziem w aliansach,
Nigdy przed mocå nie ugniemy szyi,
Bo u Chrystusa my na ordynansach,
Såudzy Maryi.

Båg naszych ojcåw i dzi÷ jest z nami!

Wiåc nie dopu÷å w åadnej klå

Wszak påki On byå z naszymi ojcami,

Byli zwyciåzce !

Ze skowronkami wstali÷my do pracy

I spaå påjdziemy o wieczornej zorzy.

Ale w grobowcu my jeszcze åoådacy

I hufiec Boåy.

Båg jest ucieczka i obrona naszå!

Påki On z nami caåe piekåa påknå !

Ani ogniste smoki nas ustraszå

Ani ulåknå.

Wiåc choå siå spåka ÷wiat i zadrå

Chociaå siå chmury i morza nasroåå.

Choåby na smokach wojska latajåce,

Nas nie zatrwoåå.

Wiåc nie wpadniemy w åadnå wilczå jamå.

Nie ulågniemy przed mocarzy wåadzå.

Wiedzåc, åe nawet grobowce nas same

Bogu oddadzå.

Bo kto zaufaå Chrystusowi Panu

I szedå na ÷wiåte Kraju werbowanie,

Ten, de profundis, z ciemnego kurhanu

Na tråbåwstanie.

Nie zåamie nas gååd, ni åaden frasunek,

Ani zhoådujå åadne ÷wiata hoådy;

Bo na Chrystusa my poszli werbunek

Na Jego åoådy.